

**LISTY
Z AURA – PONTU**

1/2017

JARO

Obsah:

Vážení přátelé.....	3
Kontakty.....	4
Česká a slovenská dramatika.....	5
Lubomír Feldek	Hynek Jurman
Daniel Majling	
Nové překlady.....	7
<i>Anglicky psaná dramatika</i>	
Quilter - Sloupová	Greig - Zahálka
Taylor, Graham - Fahrner	
<i>Německy psaná dramatika</i>	
Höll – Jičínská a kol.	Schnitzler - Balvín
Fassbinder, Fengler – Musilová- Kyrianova	Dinev - Zelingrová
<i>A další...</i>	
Vyrypajev – Krčálová	Brattberg - Stehlíková
Hry, které je po dohodě možno získat jen za tantiémy.....	12
Nepřeložené texty.....	13
<i>Dramatické dílo Agathy Christie</i>	
<i>Dílo Ingmara Bergmana</i>	
<i>Anglicky psaná dramatika</i>	
Letts	Russell
Mamet	Butterworth
Murray-Smith(ová)	Barnes P.
Barnes D.K.	Smith
Dier	Sage
Carr(ová)	Dunkley
Misto	Lonergan
<i>Německy psaná dramatika</i>	
Schimmelpfennig	Hilling(ová)
Lepper(ová)	Del Corte
Hübner	Jilo
Schwab	Roselt
Hauptmann	Vilar(ová)
Kricheldorf(ová)	
<i>A další...</i>	
Pfeijffer (Nizozemí)	
Hallberg (Švédsko)	

Vážení a milí přátelé,

připravili jsme pro Vás **jarní čtení** - další **Listy z Aura-Pontu** s nabídkou aktuálních textů za poslední období.

Kromě tuzemských novinek a nových překladů naleznete v nabídce i zatím nepřeložené novinky zejména anglosaské a německojazyčné oblasti, ale i z jiných zemí.

Aktuální číslo **Listů z Aura-Pontu** je vždy k nahlédnutí na našem webu (www.aura-pont.cz), včetně aktuálních [Novinek z Aura-Pontu](#), kde se dozvíte o dalším dění v naší agentuře. Máte-li zájem o starší čísla Listů, [napište nám](#) a my Vám je zašleme elektronicky či poštou. Jejich obsah průběžně ukládáme do naší internetové [Rukověti dramaturga](#), kde je k dispozici úplný přehled nabízených textů. Nyní v ní naleznete informace o **více než 5000 textech původních českých a slovenských her, překladů i textů zahraničních autorů v originále, aktualizace databáze probíhá průběžně.**

Připomínáme, že Vaším zájmům vycházíme vstříc dalšími službami:

- na požádání Vám zašleme text námi zastoupených autorů a překladatelů,
- rozhodnete-li se některý z nich inscenovat, získáme pro Vás souhlas autora,
- vystavíme provozovací smlouvu.

Rovněž Vám texty zahraničních autorů (nabízené i Vámi vyžádané):

- obstaráme,
- v případě Vašeho zájmu doporučíme překladatele, dojednáme smlouvu se zahraniční agenturou,
- dojde-li k provozování, je naší odměnou provize z autorských honorářů,
- nedojde-li k provozování, vyúčtujeme Vám předem dohodnuté vynaložené náklady.

Díky našim bohatým zkušenostem a kontaktům v zahraničí Vám můžeme nabídnout **vyřízení práv k provozování děl** autorů z mnoha zemí celého světa:

vlámské části Belgie,	Maďarska,	Rumunska,	Srbska,
Bulharska,	Německa,	Ruska,	Švýcarska,
Holandska,	Polska,	Skandinávie a Pobaltí	USA,
Chorvatska,	Rakouska,	Slovinska,	Velká Británie a Irsko

a mnoha dalších (kromě Francie, Itálie a Španělska, kde jsou v současné době tamní monopolní agentury vázány exkluzivními smlouvami).

Můžete nás však kontaktovat i v případě, kdy si nejste jisti, kam se obrátit.

Vždy Vám alespoň poradíme.

Rádi Vám taktéž pomůžeme při výběru titulu, vhodného právě pro Vás. Vaše případné jednodušší dotazy zodpovíme telefonicky, složitější pak písemně.

Naše [produkční oddělení](#) Vám v případě potřeby pomůže při výběru interpretů. Dále Vám můžeme doporučit například režiséra, choreografa, případně výtvarníka nebo autora hudby.

Těšíme se na Vaše reakce.

Michal Kotrouš, Adéla Vondráková

Kontakty

VEDENÍ AGENTURY:

Petra Marková, výkonná ředitelka – tel.: 251 554 938, petra.markova@aura-pont.cz

DIVADELNÍ ODDĚLENÍ:

Petra Marková, vedoucí – tel.: 731 184 896, petra.markova@aura-pont.cz

Texty a agentáž

Michal Kotrouš – tel.: 603 265 067, michal.kotrous@aura-pont.cz

Adéla Vondráková – tel.: 702 044 531, adela.vondrakova@aura-pont.cz

Zahraniční práva

Anna Pýchová – tel.: 739 652 531, anna.pychova@aura-pont.cz

FINANČNÍ ODDĚLENÍ:

Martin Chramosil – tel.: 603 195 199, martin.chramosil@aura-pont.cz

Markéta Kotrbová – tel.: 731 555 949, marketa.kotrbova@aura-pont.cz

Hana Ondřichová – tel.: 731 520 528, hana.ondrichova@aura-pont.cz

PRODUKČNÍ ODDĚLENÍ:

Jiří Havel – tel.: 603 466 399, jiri.havel@aura-pont.cz

Markéta Mayerová – tel.: 602 644 630, marketa.mayerova@aura-pont.cz

SEKRETARIÁT:

Lucie Štěpánová – tel.: 251 554 938, 251 553 992, lucie.stepanova@aura-pont.cz

Najdete nás na adrese:

Veslařský ostrov 62

147 00 Praha 4 - Podolí

tel. ústředna: 251 554 938

e-mail: aura-pont@aura-pont.cz

www.aura-pont.cz

Česká a slovenská dramatika

Ľubomír Feldek (Slovensko)

KAROLOVA TETA

6 m, 4 ž

komedie / adaptace

Parafráze známé komedie *Charleyho teta*, která měla premiéru v roce 1892 a kterou napsal anglický dramatik Brandon Thomas (1848 – 1914) – o zábavnost komedie se stará zejména postava Babse, oxfordského studenta, který se v zájmu svých dvou kamarádů, taktéž oxfordských studentů, vydává za brazilskou tetu jednoho z nich.

Oproti předloze je využito více písní a děj se soustředí místo interiéru do oxfordské zahrady, během jednoho stolování. Ze tří oxfordských studentů jsou dva Slováci. Po úspěšných uvedeních této adaptace v Košicích (2005) a Zvoleně (2016) čeká hra na další uvedení.

Daniel Majling (Slovensko)

APARTMÁN V HOTELI BRISTOL

10 m, 6 ž

černá komedie na motivy povídek Roalda Dahla

Roald Dahl je mistrem překvapivé pointy, jiskrného britského humoru a originální imaginace, která na zdánlivě realistickém půdorysu buduje neuvěřitelné příběhy. Jeho povídky dosáhly u čtenářů velké popularity, přestože často zobrazují temná zákoutí lidského vědomí.

Apartmán v hoteli Bristol spojuje do jednoho příběhu více povídek. Koncem padesátých let se v luxusním hotelu schází při příležitosti vernisáže obrazů vícero bizarních postav – excentričtí boháči, hedonističtí světoběžníci, okouzující ženy, sňatkoví podvodníci, ale i obyčejní hochštapleři a unavené manželské páry. Každý si s sebou do hotelu přináší svůj příběh a každý pokoj se stává dějištěm rozuzlení jednoho bizarního příběhu lásky, nevěry, pomsty či zločinu.

Hra byla uvedena ve Slovenském národním divadle v listopadu 2016 v režii Michala Vajdičky.

3 x Hynek Jurman

KUDLIČKA A VOVES

2 m, (1 ž)

bilanční komedie z domova seniorů

Dva důchodci, bývalí rivalové a dá se říci i nepřátelé, se scházejí v domově pro seniory. Kudlička býval nadřízeným Vovese a existenčně jej ničil. Nyní si vše vyřikávají, ale nad hořkostí stále více převládá humor. Vzpomínky na mládí a na všechny dřívější aktivity jsou zkrátka především veselé.

Když už se zdá, že se oba skamarádili a prožijí v domově ještě aktivní kus života v souladu, dojde k nečekané gradaci – do hry vstupuje zdravotní sestra. Hořká komedie končí „typicky česky“, Kudlička bude opět dominovat...

Role sestřičky může být nahrazena např. pouze hlášením amplionu.

ČERT NA SÝKOŘI

3 m, 4 ž
hra pro děti

V hlubokém lese, kde podle pověsti straší čert, se sejde hajný, mrzutý, starý mládenec, a krásná, ale hubatá dívka. On se zamiluje, ona je ráda, že si ji konečně někdo vezme, i rodiče se z toho radují. Do roka se jim narodí dítě, ale tím idyla končí. Místo lásky zavládne v hájovně hluk, křik, urážky...

Za jedné bouřlivé noci Anežky vyběhne s kletbou do noci a už ji nikdo víckrát nespátří. Pouze o půlnoci se vrací na hodinu ke svému dítěti, a pak je vždy zase odvečena příšerou. Hajný jde pro radu za panem farářem a láska nakonec přece jen zvítězí nad pekelnou mocností...

V pohádce vystupuje devět postav, dá se nastudovat s menším počtem herců.

NEVDĚK

8 m, 3 ž

Hra o lidské svobodě, po níž touží v tomto případě umělci - hudební skladatelka Viola, spisovatel Hugo a malíř Vincenc. Tolik by chtěli svobodně tvořit! Podporuje je materiálně mlynář Kolařík a morálně vede disident Lumír. Za daných podmínek to mají těžké, zemi vládne tyranský Vladař, který má k ruce všehoschopného Pobočníka a pak různé donašeče, konfidenty a bachaře (Dobráček, Skřípal, Jeremiáška). Při oslavě výročí nástupu totality však dojde k nepokojům, mlynář a Lumír žádají změnu poměrů, dojde k rvačce, čehož využije Pobočník a zavraždí Vladaře. Stane se jeho nástupcem, a když nedonutí ke spolupráci Lumíra, dá zemi zdánlivou svobodu. Mlynář je dokonce veřejně odměněn a ostatní mohou do funkcí, váhá jediný Lumír.

Jenže nejvíce jsou rozčarovaní umělci. V nabyté svobodě jim tvorba jaksi nejde, a tak zatouží opět po starých pořádcích. Ani přísluhovači nejsou spokojeni. Pobočník sešikuje všechny konfidenty, odhalí hlízu zrady a nechá popravít mlynáře, který sice mlel mouku pro potřebné, ale mlel na špatnou stranu. Všichni jsou najednou spokojeni a stranou zůstává jediný Lumír a jeho milá. Oba nastupují do lágru a v závěru si Pobočník postěžuje, jak jsou lidé nevděční - dal jim přece svobodu, ale oni spokojeni nebyli. Potřebují železného vládce, tvrdou ruku a hluboko do žlabu.

Nové překlady

Anglicky psaná dramatika

Peter Quilter (Velká Británie)

HEREČKA – komedie pro dva herce (ACTRESS – a Comedy for 2 Actors)

přeložila Jitka Sloupová

1 m, 1 ž

komedie

Slavná, leč stárnoucí herečka Lydia Martin (její představitelce může být mezi 50 a 70 lety) během svého posledního představení (Čechovova Višňového sadu) uzavírá svoji kariéru a téměř mimoděk bilancuje i svůj život. Chystá se totiž vdát za poněkud vetchého, ale příjemného švýcarského bankéře Charlese a odejít s ním na odpočinek do Ženevy. Svůj úmysl vyhlásí veřejně, a tak není divu, že před přestavením ji navštíví i její doposud jediný manžel Paul, někdejší sukničkář.

Lydia, před představením ještě zcela zaujatá svým budoucím životem mimo světla ramp, postupně propadá lehké melancholii, když si uvědomuje, že ovace, kterými ji diváci onen večer dvojnásob zahrnují, jsou poslední, kterých se jí dostává. Navíc se ukazuje, že v jejím vztahu s Paulem ještě nepadlo poslední slovo.

Přes setrvalý konverzačně lehký tón (autorova doména) je znát vzrůstající Lydiina nervozita. Její šatna je však již vyklizena, Charles, na ni trpělivě čeká. Lydia s ním odjíždí, ale otevřena pro ni zůstává i možnost brzkého návratu.

Tento text je variací stejnojmenné hry, autor ji přepsal pro potřeby jediného hereckého páru

Edward Taylor (USA)

HLEDÁM ŽENU, NÁSTUP IHNED (NO DINNER FOR SINNERS)

přeložil Martin Fahrner

2 m, 4 ž

komedie - fraška

Jim Watt je mladý, pohledný, mile sebeironický egoista. Pracuje u prestižní makléřské firmy a rozhodně by si svou pozici rád udržel. Proto když se jeho hyperkonzervativní americký šéf Bill McGregor rozhodne poctit ho svou návštěvou u „rodinného krbu“, hodlá udělat ten nejlepší dojem. Ví, že jeden francouzský kolega dostal padáka, protože žil s přítelkyní, aniž by se vzali. Je to i Jimův problém, takže u snídaně požádá svou přítelkyni Helen, aby mu hrála manželku. Helen se urazí, protože už dlouho marně čeká na nabídku sňatku, a „opustí ho“. Jim obtelefonuje všechny své známosti, ale žádná na něj nemá tak vřelé vzpomínky, aby mu chtěla pomoci.

Jedinou možností zůstává Jimova uklízečka Edna, která se k němu nehodí věkem, a nemá vzhled ani vzdělání na to, aby někdo na pět minut uvěřil, že patří k sobě. Nakonec by to ale ani nemuselo dopadnout tak špatně (např. Edniny historky o kriminálních živlech v rodině), protože Edniny selské rozumy se osvědčí jako výtečné vodítko pro spekulace na burze a firma během večera vydělá statisíce.

Jenže Helen se vrátí, najednou tu jsou dvě paní Wattové a začne ta pravá zábava, protože Bill nesmí vidět Helen, která je navíc pouze ve spodním prádle schovaná za pohovkou. Jim Helen nakonec představí jako uklízečku, zatímco Billova žena věří, že Edna je pomatená sousedka, které se Jim s Helen ujali. Nakonec přijde ještě manželka č. 3, Terri, Jimova kolegyně z práce a všechno praskne. McGregor je pohoršen a uražen a chce okamžitě odjet a Jimovi slibuje vyhazovat. Terri mu ovšem oživí paměť, protože vloni byla na praxi v Americe a noc po vánočním večírku strávila s Billem a má na to důkazy.

Kompromitovaný Bill výměnou za mlčení odvolá všechny sankce a naopak všem slíbí povýšení. Konečně můžou všichni v klidu a pohodě zasednout ke stolu.

Edward Taylor, John Graham (USA)

PARDON, PANE PREMIÉRE (PARDON ME, PRIME MINISTER)

přeložil Martin Fahrner

4 m (30 – 50 let), 5 ž (20 – 40 let)

komedie – fraška

Citlivý a zranitelný premiér a ministr financí, puritánský Skot, připravují puritánský rozpočet, jenž má uvalit vysoké daně na hazard a noční kluby. Odpoledne před zveřejněním návrhu však musí řešit, kdo je otcem krásné Shirley, jež byla počata před lety, zřejmě na večírku po tehdejší konferenci. Najevo vyjdou i další nečekané souvislosti s rodinných životů politiků, např. se ukáže, že premiérův nesmělý parlamentní sekretář je de facto jeho synem...

Politická satirická fraška z roku 1979 na sebe vrší, věrna svému žánru, další a další nedorozumění, náhody a záměny, až postavy ani nevědí, kde jim hlava stojí.

David Greig (Velká Británie)

EVROPA (EUROPE)

přeložil Michal Zahálka

6 m, 2 ž

Naše městečko leží na hranici, někdy na téhle straně / a / někdy zas / na té druhé / ale vždycky / na hranici. Jsme proslulí díky polévce / díky továrně na žárovky / a díky tomu, že jsme na hranici.

Dva uprchlíci se ocitnou na nástupišti malého železničního nádraží v malém městě kdesi uprostřed blíže nepojmenované postkomunistické země v srdci Evropy. Jenomže tohle nádraží bylo právě uzavřeno, vlaky už tu nezastavují - ani pro ty, kteří by chtěli odsud pryč, ani pro ty, kteří sem míří. Dva špinaví, cize vypadající lidé městečko zneklidňují, jejich přítomnost se brzy stane katalyzátorem mezilidských vztahů jeho „slušných občanů“. Zvláště vyčerpaní jsou výpravčí Fret a jeho pomocná síla Adele. Ohrožený si připadá zejména místní nezaměstnaný mladík s přezdívkou Berlín a jeho gang. Jedni uprchlíky jsou a druhí by rádi utekli... Příběh o touze mít nějaké místo, kam patřím a kde jsem doma, ale také o tom, jak rychle se z takového místa může stát vězení.

Hra byla uvedena v únoru 2017 v Experimentálním prostoru Roxy / NoD.

Německy psaná dramatika

Wolfram Höll (Německo)

A PAK (UND DANN)

přeložila Veronika Jičínská a kol.

variabilní obsazení (2m, 2 ž)

Čtyři paneláky, tři ztracenci, dvě děti, jeden otec: tak by mohl vypadat inventář tohoto vybroušeného textu. Jsou to vlastně melancholické vzpomínky na dětství na jednom východoněmeckém sídlišti rámované navíc příběhy ztrát: ztráta matky, země, sociální role. Jazyk hry je lyrický, rytimizovaný, proud řeči je vložený do příběhu, jenž je vyprávěn z perspektivy dětského vypravěče. Chlapec je pokouší zachytit řeči fenomény svého okolí, zkouší pro ně najít pojmy: pro rádio táty, pro paneláky a jejich fasády, na které táta promítá filmy a udržuje při životě vzpomínky na mámu... Dokud se nejstarší syn nerozhodne pro přelomový čin.

Nosným motivem dětského vyprávění je počítání – paneláků, kamenů na hřišti, poschodí a zvonků u dveří, tyto počty jsou pro vypravěče smutnou „aritmetikou ztrát“. Trojka upomíná na čtyřku, jež už bohužel není, dvojka trpí trojkou, protože chybí jednička... Dítě počítá a spíše odečítá, vycházejí mu nevratné položky. Text je to poetický, smutný, jemný a působivý. V roce 2012 zaujal kritiky – nejprve obdržel ocenění Theatertext als Hörspiel v rámci dramatické sekce Stückemarkt 2012 při prestižním Theatertreffen a dále i cenu Nachwuchspreis na Heidelberger **Stückemarkt 2012**. Lipská inscenace se stala vítězem přehlídky toho nejlepšího z německých scén **Stücke 2014** v Mülheimu. U nás byla hra poprvé uvedena jakožto série scénických čtení v Činoherním studiu Ústí nad Labem v únoru 2017.

Rainer W. Fassbinder, Michael Fengler (Německo)

PROČ POSEDL AMOK PANA R.? (WARUM LÄUFT HERR R. AMOK?)

přeložila Veronika Musilová Kyrianova

filmový scénář

5 m, 5 ž / variabilní obsazení

Pan R. má ženu a dítě, středně velký byt v malém činžáku, podíl na zahrádce, televizi a veškeré komfortní zařízení středostavovské rodiny. Jeho práce doma i v zaměstnání ho naplňuje, koníčky nabízejí příjemnou změnu, kromě toho má pan R. rád klid.

Stroj každodenních úkonů funguje jako promazaný, v podniku – pan R. pracuje jako technická kreslíř – jsou příjemní kolegové, spokojený šéf, žena ho každý den vyzvedává z práce autem. Zkontroluje domácí úkoly svého syna, přivítá v neděli odpoledne na návštěvu tchýni a tchána či svého starého kamaráda, na dohled má v práci povýšení, všichni jsou šťastní...

Seberealizace pana R. se zdá být možná bez známek duševních či tělesných potíží. Jenže pak se jednoho dne staví na skok sousedka – a pana R. posedne zničehonic amok. Zaútočí nejen na sousedku, nýbrž i na ženu a dítě...

Stejnomený film z roku 1970 patří k třiceti pěti filmům, které stačil za svůj krátký život (zemřel v 37 letech) v rychlém tempu Fassbinder natočit (zde režíroval spíše jeho kolega M. Fengler). V 70. letech působil Fassbinder v mnichovském divadelním spolku, což je znát i na jeho filmech z tohoto období – působí jako divadelní adaptace. I když mezinárodního uznání se Fassbinder jako filmař dočkal až mezi lety 1977 – 1982, jsou i jeho ranější filmy pozoruhodné a provokativní.

Dramatizace filmu byla uvedena v Schauspiel Frankfurt v květnu 2003. Další výrazné dramatizace se filmový scénář dočkal např. v mnichovské Kammerspiele v dubnu 2016, českou premiéru bude mít v dubnu 2017 v Meet Factory v Praze.

Arthur Schnitzler (Rakousko)

PROFESOR BERNHARDI (PROFESSOR BERNHARDI)

přeložil Josef Balvín

13 m, 2 ž

tragikomedie

Internista Bernardi, ředitel renomované kliniky, zakáže faráři přístup k pacientce, jelikož jí chce farář udělit poslední svátost. Mladá žena je v deliriu a tvrdí, že je zdravá - v důsledku smrtelné otravy krve, způsobené nepovedeným potratem. Bernardi hodlá splnit svou lékařsko humanistickou povinnost a umožnit jí šťastné umírání tím, že ji ponechá v delirické iluzi. Farář nicméně trvá na svých náboženských principech a chce spasit její duši. Zatímco oba spolu diskutují, nemocná umírá – nemocniční personál však pro ni žádal proti vůli lékaře přítomnost faráře.

Pro Bernardiho, jenž je židovského původu, se z nešťastného případu stává politický skandál, jenž může zruinovat jeho existenci i kliniku. Je mu podsouváno pohrdání vůči pacientům a jejich duchovním potřebám, rada kliniky na protest proti Bernardimu odstoupí, konkurenční lékaři se začnou projevat jako antisemité, chtějí ho sesadit a na jeho místo dosadit své známé. Pravicoví populisté v parlamentě ho

chtějí trestně stíhat, ministr, jeho dávný přítel ze studií, mu kvůli kariéře nakonec nepomůže, levicové kruhy si z něj udělají mučedníka. Bernhardi se však nehodlá stát loutkou v rukou politiků a rezignuje na boj proti lžím a na svou rehabilitaci...

Tragická fraška odhaluje nemilosrdné pozadí nemocnice, jemuž vládne kariérismus, konkurence a odpor dominantní společnosti, jenž ústí až k antisemitismu. Hra klade otázku, do jaké míry může určitá skupina zneužít jednotlivý případ k prosazování své moci a svých zájmů, až na politické úrovni, jak se dají zdánlivě jasná fakta překroutit a zrelativizovat, až to „objektivně správné“ začne ztrácet své obrysy – co zbyde z pravdy, když je rozcupována mnohými interpretacemi?

Hra byla uvedena 28.11.1912 v berlínském Kleines Theater.

Dimitre Dinev (Rakousko)

KŮŽE A NEBE (HAUT UND HIMMEL)

přeložila Michaela Zelingrová

2 m, 1 ž

milostné drama / aktovka

Může láska vzkvétat i za války? Hra z roku 2007 vsazuje tematiku lásky do téměř apokalyptického rámce válečného bojiště. Zde se setkává žoldněř a okrádačka mrtvol. On ji chce nejprve zastřelit, neboť má před světem mrtvých velký respekt – mrtví jsou pro něj „lepší lidé“.

Žoldněř má po celém těle tetování, které je vlastně záznamem jeho životní poutě se všemi svými příběhy, láskami, vítězstvími i porážkami. Ráj pro něj existuje jen jako tetování na zádech.

On již v nic nevěří, ani v Boha, ona má stále alespoň naději a sny. Z počáteční agrese se vyvine porozumění a nakonec i náklonnost. Může se stát neskutečná a zvítězí láska nad smrtí? Na scéně se objeví na chvíli i mladý voják, jenž je chce zastřelit, oni ho však zneškodní. Poté se začnou oddávat své vášni, což má poněkud tragikomicky za následek, že on zůstane shodou okolností sedět na mině, kterou sem sám položil. Posílá ji od sebe pryč, ať si aspoň ona zachráni život. Ona však nechce, sedne si mu na klín a začne s ním laškovat – dva na jedné mině...

Ona: Galja... Olga... Věra... Skoro přes každé žebro jiné ženské jméno. To je praktický. Kdybys stál před Bohem, bude mít přehled o tvých zálibách.

On: Kdybych se s ním setkal, dal bych mu ke spánku pistoli a donutil ho, aby stvořil jiný svět.

Dimitre Dinev (1968) pochází z bulharského Plovdivu, od roku 1990 žije ve Vídni. Dal o sobě vědět velkým úspěchem svého románového debutu *Engelszungen* (Jazyky andělů, 2003). V dubnu 2007 uvedl prestižní Burgtheater jeho hru *Soudcův dvůr* (česky Magdalena Štulcová).

A další překlady...

Ivan Vyrpajev (Rusko)

NESNESITELNĚ DLOUHÁ OBJETÍ (NEVYNOSIMO DOLGIJE OBJATIJA)

přeložila Tereza Krčálová

2 m, 2 ž

Hra o ztracencích, kteří hledají své štěstí. Monika a Charli, čerstvě sezdaný, leč ne moc šťastný pár v New Yorku. Zatímco Charli na jednom nočním tahu potká téměř zapomenutou známou Emmi a vyspí se s ní, Monika málem umírá na následky potratu. Charli o ničem nevěděl a vzteky bez sebe a s úsporami Moniky odlétá do Berlína. Tam v jakémsi „předstupni předpekli“ prohýří za jednu noc všechny peníze a málem ho to stojí život, protože je přepaden, zmlácen a okraden. V nemocnici pochopí, že stále miluje Moniku...

Oproti tomu se Čech Kryštof, další hledač štěstí své generace, vydává jinou cestou – odlétá do New Yorku, města svých snů. Ve veganské restauraci potkává Emmi, která ho u sebe nechá bydlet a spí s ním,

kdy se mu zachce. Emmi si chce zkrátit cestu za štěstím zpolykáním většího množství prášků, nicméně přežije a skončí v pekle života. Kryštof odlétá zpět do Berlína. Vnitřní hlas z univerza sdělí Kryštofovi telefonní číslo Moniky a on jí před jejich odletem z New Yorku zavolá...V letadle si povídají o svém povrchním životě, kde se vše smí, ale nic k ničemu nevede, skončí v objetí bez sexu v berlínském bytě. A Emmi leží v nemocnici, vnitřní hlas jí sdělí telefon na bývalého přítele Charliho a ona pochopí, že ho stále miluje...

K postavám mluví jejich vnitřní hlasy, vydávající se za hlasy z jiné galaxie a navádějí je k dalším životním krokům – ať již v drogovém opojení, ve snu či ve stadiu klinické smrti. Cesta k věčnému štěstí dle nich vede peklem života. A tak Emmi v nemocnici a Kryštof opilý a zmrzlý pod mostem opouštějí každý jinde tento svět a míří do mírumilovné galaxie, zatímco Monika a Charli společně v berlínském hotelu zpolykají prášky a míří tamtéž. Štěstí mohou najít pouze někde jinde – ve velkoměstech pro něj není místo...

Další ze vztahových melancholických her I. Vyrypajeva byla uvedena v březnu 2015 v Deutsches Theater Berlin.

Fredrik Brattberg (Norsko)

DÍTĚ. ČLUN. (BARNET. BÅTEN.)

přeložila Karolína Stehlíková

2 m, 1 ž

Hra z roku 2016 se odehrává v průběhu jediného dne, kdy matka (Eva) a otec (Jan Tor) posílají svého syna, jemuž je rok a půl, poprvé do jeslí. Dramatická situace je rozvíjena variováním vždy jedné konkrétní scény, která se pozvolna překlápí do scény chronologicky navazující. Na počátku tak sledujeme šest variant rána před odchodem do jeslí (v některé ze scén jsou rodiče s nástupem dítěte do jeslí vyrovnání, v jiné projevují úzkost, v další projevuje úzkost dítě). Následuje scéna s Mužem (Gunnar), který páru nabízí, že jim pomůže spustit na vodu člun, aby se mohli projet po moři. Tato scéna je opět postupně rozvíjena a zároveň mnohokrát variována (i zde pozorujeme různorodou škálu reakcí všech zúčastněných v závislosti na okolnostech scény – lascivní Gunnarovy poznámky, ženina nejistota v souvislosti s dítětem, které při nástupu do jeslí plakalo, mužova radost/úzkost z možnosti po delší době vyjet na moře, nadšení manželského páru z volného dne pro sebe). Další scénou, jež se opět několikrát opakuje, je vyplutí na moře (projížďka ukončí v zárodku telefonát z jeslí, jindy skočí úzkostná matka do vody a utopí se, vyjíždka se podaří, pár laškuje ve člunu...). Poslední opakovanou scénou je vyzvedávání dítěte z jeslí, která se vyvíjí podle toho, na kterou z předchozích scén navazuje (od prostého vyzvednutí, po paniku čerstvě ovdovělého otce až po dialog odpočatých flirtujících rodičů).

Člun je metaforou pro dítě. Spouštění na vodu pak analogií nástupu do jeslí. Muž může být v návaznosti na takové čtení vnímán i jako ďábel pokoušející mladý pár či smrtka nebo Charón. Zároveň je jinou podobou personálu jeslí. Hra postrádá hodnotící kritéria, jednotlivé scény nejsou nijak hierarchizované. Všechny varianty jsou stejně reálné, pouze některé scény se vyvíjejí absurdně.

Hru uvedlo v české premiéře brněnské Divadlo Feste v březnu 2017.

HRY, JEŽ JE PO DOHODĚ MOŽNO ZÍSKAT JEN ZA TANTIÉMY

Zahraniční tituly, u nichž je možno získat provozovací práva k profesionálnímu uvedení bez zálohy, jen za tantiémy (%).

Autor	Titul	Smlouva do:	%
Richard Bean	Sám na dva šéfy	30.6.2018	9
Terry Johnson	Absolvent	29.11.2019	8
Tracy Letts	Srpen v zemi indiánů	30.6.2018	7,7
Long/Singer/Winfie ld	Souborné dílo W. Shakespeara (zkrácená verze)	29.11.2017	7,7
J.P.Shanley	Pryč z Mullingarů	12.11.2018	7
Penelope Skinner	Léto na kole	28.1.2018	9
Stephens/Haddon	Podivný případ se psem	18.11.2018	8

Nepřeložené texty

Dramatické dílo Agathy Christie k dispozici

Od roku 2017 zastupuje Aura-Pont pro české území **dramatická práva Agathy Christie**. V nabídce je aktuálně 28 titulů, z nichž některé jsou k dispozici úplně nově a dosud nejsou známy. Chystáme nové překlady a synopse, podrobnosti zveřejníme v nejbližších měsících. Bližší informace poskytnete Michal Zahálka (michal.zahalka@aura-pont.cz).

Dílo Ingmara Bergmana k dispozici

Rádi připomínáme, že cesta k inscenování **Bergmanových děl** je po mnoha letech volná! Autorská práva vám rádi zprostředkujeme!

Anglicky psaná dramatika

Tracy Letts (USA)

LINDA VISTA

3 m, 4 ž

Wheeler se stále ještě nevzpamatoval z bolestivého rozvodu. Je mu padesát a konečně se odstěhoval z garáže domu své ženy do vlastního bytu. Pracuje v obchodě jako opravář starých fotoaparátů, i když je zřejmé, že měl kdysi na víc. Kamarád Paul a jeho žena Margaret by mu rádi pomohli začít nový život, a tak ho seznámí s o deset let mladší Jules, která má za sebou rovněž citový úraz. Wheelerovi ovšem dodnes nedělá problém navazovat kontakty se ženami. Jednou z nich je i vietnamská servírka Minnie, mladá dívka v nesnázích, kterou po jejím dramatickém rozchodu s přítelem Derekem u sebe Wheeler ubytuje. I citlivou Jules, která se živí jako životní trenérka (life coach), na seznamovací večeři získá velmi snadno svou sečtělostí a vtipnou misantropií, která přímo volá po pozitivním přístupu, který poskytuje Julesina metoda. Jejich první sex není ideální, ale po měsíci je zřejmé, že mezi nimi vzrůstá pocit vzájemné blízkosti. Zdá se, že jejich vztah má budoucnost, když ovšem Minnie přijde se zprávou, že je s Derekem v jiném stavu. Wheeler je připraven pomoci jí s potratem, s Minnie se v této mezní situaci vyspí a omámen zkušeností sexu s mladou dívkou se chopí představy, že Minniino dítě přijme za své. Konsternovanou Jules, se kterou si již předtím domluvil večeři na oslavu jejich měsíčního „výročí“, tvrdě odmítne.

Na pikniku, který s Minnií o půl roku později pořádá pro Paula s Margaret, mu Margaret vyčte nejen jeho komické přizpůsobení životnímu stylu o čtvrtstoletí mladší partnerky, ale i to, jak se chová ke své původní rodině. Wheelerův obraz se začne ještě více problematizovat. Minnie se rozhodne vrátit k Derekovi, navzdory tomu, že ji Wheeler prosí na kolenou, aby to nedělala. Dívka to ale bez váhání učiní: z jejího pohledu Wheeler jen využil její situace, aby ji dostal do postele. Wheeler pak marně prosí Jules o odpuštění. Zřejmě v podvědomé snaze vybit svou frustraci zcela nepřiměřeně reaguje na sexuální harašení svého o něco staršího podivínského šéfa vůči jejich kolegyni Anitě. Dostane výpověď. Anita ho kupodivu následuje. Čekala totiž jen na příležitost, aby mohla změnit svůj život. Má v úmyslu studovat. A Wheeler začne oprašovat své sny o kariéře fotografa...

Lettsovo vtipné komorní milostné drama slupku po slupce odhaluje nitro tragikomického antihrdiny – a to ve zcela současných kulisách trumpovské či spíše anti-trumpovské Ameriky, konkrétně kalifornského San Diega, kde se příběh odehrává.

Premiéra hry se připravuje ve slavném chicagském Steppenwolf Theater na duben 2017.

2 x David Mamet (USA)

PENITENT (KAJÍCŇÍK)

3 m, 1 ů

komorní drama

Psychiatr Charles byl tiskem spojen s motivací činu masového vraha: mladík, který byl jeho pacientem, po svém činu napsal dopis, v němů kromě jiných obvinil z nepřátelských postojů vůči sobě i svého lékaře. Charles totiž mimo jiné údajně řekl, ůe „homosexualita je úchylka“. Deník tento vrahův „manifest“ otiskl bez toho, aby věci uvedl na pravou míru: Charles ve skutečnosti nic takového nikdy neřekl ani nenapsal. Poradí se proto s Richardem, svým přítelem a právníkem, a ten s deníkem vyjedná, ůe otiskne opravu, když mu Charles poskytne svůj komentář. To ale Charles odmítne s odvoláním na lékařskou přísahu. A neobměkčí ho ani naléhání jeho ženy Kath, která začíná těžce nést společenskou ostrakizaci, které jsou náhle vystaveni. Vše se ještě zkomplikuje, když Charles odmítne nejprve svědčit o mladíkově duševním stavu u soudu, a posléze i vydat své lékařské záznamy. Z jeho postoje se stále více stává věc svědomí. Charles, doposud jen vlaůně praktikující ůid, se obrací k Bohu, a mezi jeho ženou a jím roste nepochopení.

V klíčové scéně s mladíkovým obhájcem musí vysvětlovat svůj příklon k Bohu a čelit argumentaci poukazující na rozpory mezi různými učením Bible a dnešním chápáním práva a spravedlnosti. Charlesovi hrozí vyloučení z profesní komory, raději tedy sám ukončí svou praxi. Kath se pokusí o sebevraůdu, při první návštěvě v nemocnici se ale Charles s překvapením doví, ůe jejím důvodem nebyla Kathina neschopnost vyrovnat se s nároky jejich společné situace, ale to, ůe musel skončit i její poměr s Richardem, o kterém Charles neměl tušení. Charles totiž svému právníkovi předal do úschovy inkriminované záznamy. Z nich Richard pochopil, v čem tkví ve skutečnosti vina, z níů se Charles před Bohem tak usilovně kaje. Měl totiž možnost mladíkovi v jeho činu alespoň na chvíli zabránit, ale neučinil to. Kdyby tedy Richard spojil své jméno s Charlesovou ženou, spojil by i jméno své rodiny a dětí „se jménem monstra“.

Intenzivní komorní drama, v němů se v aktuální podobě řeší věčné dilema, má i typicky mametovský paradoxní závěr.

Světová premiéra se konala v newyorském Atlantic Theater Company 27. února 2017.

BOSTON MARRIAGE (BOSTONSKÉ MANůELSTVÍ)

3 ů

Slavný americký dramatik zde zkoumá pevnost vztahu mezi Anne and Claire, dvěma ženami, které spolu ůijí v takzvaném „bostonském manželství“. Jsme v Americe někdy na přelomu 19. a 20. století, kdy tento pojem označoval soužití dvou ůen. Mamet vyšperkoval salónní konverzaci viktoriánskou duchaplností a vtipem, bohatě vyuůil kniůních i krajových výrazů, aby mistrně odkryl jemné předivo vzájemné náklonnosti, na první pohled skryté za ironií a předstíraným nadhledem.

Anna ůije z peněz svého bohatého, ale ůenatého milence. Claire přichází s novinkou, ůe se zamilovala do jiné ůeny a hodlá jí své city vyjevit. Anna ji od toho odrazuje, ale Claire už onu dívku pozvala. K setkání nedojde, protože hned ve dveřích pozná dívka náhrdelník, který patří její matce, ale má ho na sobě Claire, a tím se prozradí její spojení s dívčím otcem. Bohatý milenec okamůitě ukončí jejich poměr. Claire se musí rozhodnout, jestli půjde za svojí novou láskou - její sarkastické ůpičkování s Annou by tomu ostatně nasvědčovalo. Nakonec ale potvrdí platnost a pevnost jejich spojení a rozhodne se provůdy zůstat s Annou...

Komorní dynamická hra byla uvedena v American Repertory Theatre v Massachusetts v červnu 1999.

Joanna Murray-Smith(ová) (Austrálie)

SCENES FROM A MARRIAGE (SCÉNY Z MANŽELSKÉHO ŽIVOTA)

2 m, 3 ž

adaptace Bergmanových *Scén z manželského života* (film, 1973).

Ideální manželský pár, on, čtyřicetiletý univerzitní vědec Johan, ona, právnička, pětatřicetiletá Marianne. Hra začíná rozhovorem pro noviny, v němž se oba ukazují jako milující, chápající partneři se skvělou minulostí a nadějnou budoucností. Dojem potvrzuje i další scéna – návštěva manželského páru. Během večere se ukazuje, že jejich vztah je zcela v troskách, zatímco Marianne a Johan stále slouží jako vzor.

Skvělý vztah však časem začíná sbírat trhliny, nuda, stereotyp, nechtěné těhotenství (a potrat) a nakonec mladičká Paula, s níž Johan odchází. Slova láska se v okamžiku promění na slova nejhrubší nenávisti. Rozvod neznamena konec vztahu, bývalí manželé se opakovaně setkávají, a nikdy se nešetří... Po pěti letech je Johan akademicky na sestupu a Paula ho podvádí, Marianne podle svých slov konečně začíná žít. Na stole jsou rozvodové papíry. Ve vrcholné scéně autorka předvádí všechny polohy milostného vztahu, od okouzlení až po brutální rvačku. Na konci oba manželé podepíší rozvodové dokumenty. Nicméně rozvodem nic nekončí, ačkoli se oba partneři znovu ožení, nedokáží přerhat kontakty. Jejich závěrečný dialog ukazuje, že vztah dvou je něco, co se do slov logiky spoutat nedá.

Autorka se (spolu s Bergmanem) ptá, jaká je platnost slov, jakou mají trvanlivost, co je to upřímnost a jak moc ji potřebujeme – a nakolik dokážeme porozumět ve vztazích jeden druhému. Autorka neukazuje vztah jako něco ideálního, ale spíš jako fakt patologický, nicméně nevyhnutelný. A hlavní téma je jasné: dokáže být člověk pravdivý sám k sobě? A k ostatním?

Scény z manželského života byly poprvé uvedeny v roce 2008 v Coventry v divadle Belgrade.

Připravujeme český překlad.

David K. Barnes (Velká Británie)

BIRTHDAY SUIT (S NAHOU KŮŽÍ)

2 m, 2 ž

vztahová ostrá komedie

Diana právě před týdnem začala v nové práci, a hned ji její starší kolega Richard pozval na oslavu svých čtyřicátých narozenin. A navíc do luxusního bytu přímo s výhledem na kancelář! Ráda přijímá a doufá, že mezi finančníky dobře zapůsobí i její přítel Nick, absolvent anglistiky, který ale naštěstí tenhle nesmyslný obor nevykonává a právě se rekvatifikuje na účetního.

Vypadá to na party ve velkém stylu: výhled na rozsvícený Londýn, spousty jídla a pití, vyzdobený obývací pokoj. Jenže nikdo nejde. Kolegové, kteří měli dorazit „hned za Dianou“, nejdu – naopak, ukáže se, že kvůli zrovna tomuhle neoblíbenému Richardovi nezmění plány a svůj oblíbený bowlingový den nevynechají. „Budou se tu dít kouzla,“ slibuje Richard a má pravdu. Trapný večírek dostane zcela jiný směr, když se objeví čtvrtá osoba – Richardova zvláštní manželka Valerie, někdejší Nickova dívka. Vypadá to, že má chuť se svému muži trochu pomstít, a ze zoufalství se pokusí obnovit studentský vztah.

Téma je jasné – kdy přesně opouštíme svět svých snů a podřizujeme se tomu, co po nás chce „skutečný svět“? V atmosféře dusna a trapnosti se rozpoutá hra na obviňování, pravdu a lež (vyřizování účtů občas připomene slavnou hru *Kdo se bojí Virginie Woolfové*, i když ve značně krotší variantě), tahle vztahovka má ovšem happy end. Jak se píše v Británii, „ostrá, sžíravá komedie“ pro čtyři skvělé herce (z nichž tři jsou třicátníci).

Hra měla premiéru v londýnském Old Red Lion v lednu 2017.

„Jsem autor ‚Off West Endu‘,“ píše o sobě sám David K. Byrnes, nositel ceny Prix Europa, spisovatel ve svobodném povolání a dramaturg, který žije v Londýně. Píše celovečerní hry, aktovky, adaptace klasických textů, komediální skeče, rozhlasové seriály. Jeho hry byly uvedeny v rámci pěti edinburghských festivalů, v Londýně i jinde po světě. Mezi svými vzory uvádí mj. Alana Ayckbournu nebo Yasminu Rezu.

Připravujeme český překlad.

Willy Russell (Velká Británie)

OUR DAY OUT (VÝLET / DEN, KDY JSME VYPADLI)

5 m, 5 ž, 10 dětských herců
muzikál

Muzikál, původně ovšem britský film z roku 1977, v němž třída výlupků vyrazí na školní výlet, užije si nekonečně zábavy, rozebere zoo koutek, ukradne automat na prezervativy a dobře zachovalý hrad málem promění ve zříceninu – a nakonec se šťastně vrátí domů. Děti z dělnické čtvrti prožijí jeden krásný, šťastný den, který je vytržením z každodenní mizérie.

Třída slečny Kay jsou žáci s problémy v učení a povětšinou i v chování. Není se co divit, v jejich čtvrti má každý buď matku alkoholičku a otce v kriminálu, nebo aspoň otčíma, co ho denně mlátí. Jejich učitelka ale pro ně má pochopení a to je taky důvod, proč svou skupinu v zábavním parku, kam mají namířeno, ohlásila pod smyšleným jménem. Její podvod je ale odhalen a park je odmítne přijmout, protože vzpomínka na nájezd z posledního roku ještě nevybledla. Třída je zklamaná, ale den volna si přece vzít nedají, a tak zamíří někam jinam, do Walesu.

K zájezdu se připojí dva drzouni z vyšší třídy, a pan Briggs - učitel ze staré školy, který věří na pevnou ruku a řád a jenž je k přístupu slečny Kay velice kritický. Den je plný zážitků, překvapení, překonaných nesnází a Briggsovy kritiky a povytažených obočí. Když se ale jedna z žákyň ztratí, je to právě Briggs, kdo ji najde a úspěšně ji odvrátí od skoku z útesu (tento den je totiž příliš krásný na to, aby skončil a ona se musela vrátit do svého smutného života). I Briggs na chvíli roztaje, blázní s dětmi a smutné holčičce vystřelí na střelnici obrovského medvěda. Jeho proměna trvá jen chvíli. Na pivo už s ostatnímu učiteli nejde a po návratu všechny fotky, kde se spolu s dětmi šťastně směje, raději smaže...

Skvělý muzikál byl uveden v Liverpoolu v Royal Courtu v roce 2009.

Na českém překladu se již pracuje.

Nick Dear (Velká Británie)

DEDICATION (VĚNOVÁNÍ)

2 m

Tajemstvím obestřený vztah Shakespeara k muži, jemuž připsal některé svoje práce, se stal tématem Dearových historických spekulací.

Šestatřicetiletý Shakespeare (Will) je povolán k nejvyššímu soudu, aby objasnil své vztahy k Henrymu Wriothesleymu (Harry), třetímu hraběti ze Southamptonu, svému mecenáši. Ve věnování k *Znásilnění Lukrécie* Shakespeare dokonce hovoří o své „bezmezná lásce“. Když se ale soudce Willa zeptá, jak blízce se zná s mužem podezřelým z příprav spiknutí proti trůnu, Will Harryho zapře a tvrdí, že jejich vztah je zcela formální a ve skutečnosti se nikdy ani nesešli.

V následné retrospektivě autor umně spojuje fakta a fantazii, vrací se o pět let zpět a přehrává před námi příběh známosti hraběte ze Southamptonu a stradfordského učitele s uměleckými ambicemi. Jejich první setkání dokonce vypráví hned třemi různými způsoby a jasně tím signalizuje, že jsme se ocitli na tenkém ledu fabulace. Dear nakonec volí variantu milostného vztahu, který si svou vášnivostí nezadá s milostnými vztahy Shakespearových děl. Will a Harry spolu cestují do Itálie, aby Shakespeare získal jasnější představu o tamním životě. Jejich cesty se ale nakonec rozejdou. Z mladého šlechtického hejska se stane úspěšný voják, muž velkých a nebezpečných myšlenek, a z Willa slavný a oblíbený divadelní autor.

Vztah Willa a Harryho se neprokáže. Harry je odsouzen a závěrečná scéna se odehrává v jeho cele v Toweru. Harry o samotě rozjímá nad Willovými verši, když tu je překvapen nenadálou návštěvou. Z postavy v ženských šatech se vyklube Will, který se přišel omluvit, že svého přítele a milence zapřel. Harry neklesá na duchu a věří, že s nástupem nového panovníka se vrátí k moci a nabízí Willovi zářnou,

ale nejistou budoucnost. Will odmítá, nechce být ničím služebníkem a nechce riskovat blaho své rodiny, jediné, co je ochoten Harrymu dát, je poslední tajný společný tanec.

Marina Carr (Irsko)

HECUBA (HEKUBA)

5 m, 4 ž

Marina Carr se vrátila k antice a z řecké mytologie si vybrala královnu Hekubu, manželku trójského krále Priama. Známy příběh matky, kterou bolest ze ztráty postavení, manžela, a především dětí dovede k pomstě na dětech muže, jehož vinou přišel o život její poslední syn, autorka pozměnila po svém.

Text má spíš monologický charakter - autorka nechá postavy promlouvat o svých pocitech a především komentovat chování druhých, takže si můžeme vytvořit velmi plastickou představu o jejich vnitřním světě. V centru pozornosti je samozřejmě Hekuba a spolu s ní dobyvatel Tróje, nelítostný Agamemnón. Hekuba truchlí po svém manželovi, ale nezůstává u pietního patosu, s hořkostí se zmíní o tom, že jejich manželství se neobešlo nevráživostí a oboustranných nevěr. Vraha svého muže a mnoha svých dětí sice nenávidí, ale její zoufalství po obětování Polyxeny (kterou Agamemnón vlastnoručně rituálně podřeže, aby uklidnil bohy i vojsko a přivolal vítr do plachet) ji nakonec vžene do jeho náruče. Oba jsou po prožitých hrůzách zcela vyprahlí a chvíli to vypadá, že by za jejich sblížením mohlo být i něco víc, než chvilkové vybití frustrací a uspokojení potřeb. Kouzlo okamžiku ale pokazí zpráva o nalezení mrtvoly posledního Hekubina syna. Agamemnón dal Polydora, jemuž se obdivoval, už dříve zavraždit z pragmatických důvodů - nemůže přece nechat naživu žádného z potomků předchozího vládce. Svě dílo tyran završil vraždou dětí Polymestra, které držel jako rukojmí k vydání posledního králova syna. Už nezbyl nikdo, jehož životem by bylo možno zaplatit a Hekuba se nestává šílenou mstitelkou, ale zlomenou ženou, která přišla o vše.

Temná hra je plná drastických momentů (zavraždění Polyxeny), patosu, velkých emocí a má dvě výjimečné, silné, těžko uchopitelné, ovšem fascinující postavy. Navíc to, že suroví dobyvatelé mohou zvítězit nad pokročilejší a vzdělanější kulturou a nakonec jsou to oni, kdo píšou dějiny, je téma, které rezonuje i v naší době.

John Misto (Austrálie)

MADAME RUBINSTEIN (PANÍ RUBINSTEINOVÁ)

1 m, 2 ž

komediální drama

Posledních deset let života průkopnice kosmetického průmyslu (a obchodního marketingu), Australanky Heleny Rubinstein inspirovalo jejího krajana Johna Mista k biografickému portrétu nezdolné a originální ženy.

Helena, polská imigrantka dobude nejprve Austrálii s mastičkami, smíchanými údajně dle receptů její židovské matky. Hra ji však zastihuje v New Yorku jako sedmdesátnici na vrcholu rozkvětu jejího impéria. Arogantní, lakomá, ostentativně plebejská, výbušná, ale také přímočará, sarkastická a inteligentní dáma je v neustálé obchodní válce se svým rivalem Charlesem Revsonem, majitelem koncernu Revlon. Pod záminkou, že ji ochrání před jeho praktikami, nechá se u ní zaměstnat irský válečný veterán, homosexuál Patrick O'Higgins. Patrick se stane její pravou rukou na celý zbytek života – a také hromosvodem jejich ne vždy logických výbuchů. Třetí postavou hry je další slavná Rubinsteinová konkurentka Elizabeth Arden. Přes všechny obchodní i slovní souboje jsou k sobě obě ženy lidsky loajální: obě spojuje podobný osud ve světě, jenž ženám jejich úspěch neodpouštěl.

S pomocí těchto dvou – přese všechno – přátel se Helena vyrovnává jak s ranami osudu (při nehodě zahyne její syn Horace), tak s poctami stáří, jež paradoxně přicházejí v době, kdy kosmetický průmysl upadne v nemilost u těch, kterým Helena a Elizabeth svým způsobem prošlapávaly cestu – amerických feministek. Možná díky lidskosti a trpělivosti jejího protihráče Patricka – odhalíme v jejím podivínství a

racionalitě tvrdé obchodnice křehké jádro. Sama sebou však zůstane až do konce: „Jenom doufám, že Bůh má špatnou plet“.

Světová premiéra hry proběhla v londýnském Park Theatre v květnu 2017 s Miriam Margolyes v titulní roli.

Jez Butterworth (Velká Británie)

THE RIVER (ŘEKA)

1 m, 2 ž

Za bezměsíčné srpnové noci, kdy mořští pstruzi začínají táhnout, přivádí muž svou novou přítelkyni do odlehle rodinné chatky, kam jezdíval každoročně muškařit už jako chlapec. Ale tato žena není první, koho sem přivedl – a ani poslední. Žena v šarlatových šatech, kterou muž nakreslil a poté vystříhl její tvář, se tajemně zjevuje v podobě Druhé ženy a znovu mizí – aby se vrátila jako žena první a setřela tak hranici mezi minulostí a budoucností.

Hra na pomezí mystery a thrilleru se podobně jako jinak radikálně odlišný předešlý Butterworthův hit *Jerusalem* soustřeďuje na dvojznačnost hlavní mužské postavy, jejíž rybářská vášeň přebíjí vášeň pro přítomnou ženu a předznamenává mužovu prohlubující se osamělost.

Premiéru měla tato hra na jevišti Royal Court Theatre Upstairs v říjnu 2012.

Peter Barnes (Velká Británie)

RULING CLASS (VLÁDNOUCÍ TŘÍDA)

17 m, 3 ž (možnost zdvojení rolí)

Tato černá komedie uvedená v roce 1968 v Nottinghamu je u nás známá jak z různých divadelních uvedení (někdy také pod názvem *14. hrabě Guerney*), tak z vynikajícího filmového zpracování (1972) s Peterem O'Toolem v hlavní roli.

Děj černé parodické komedie se odehrává ve staré dobré Anglii, kde dlouhý rodokmen ještě stále otevírá cestu k moci a kde se skvělí mužové s modrou krví stávají pilíři společnosti, její nadějí a budoucností. 13. hrabě Gurney, jeden z nejskvělejších mužů v království, zemře, když se omylem oběsí při svém každodenním bizarním uspávacím rituálu. Jeho jediný žijící syn Jack trpí paranoidní schizofrenií, představou, že je Ježíš Kristus, vykupitel. Na jeho psychice se zle podepsalo odtržení od rodiny a nedostatek lásky, když byl v raném mládí poslán do internátní školy. Otec ho přes jeho dlouhodobý pobyt na psychiatrické klinice ustanoví dědicem k velké nevoli svého bratra, Jackova strýce Charlese.

V závěti je ale zajímavá skulina. Jack může být poslán zpět do blázince, když se mu narodí syn. Tak by se Charlesovi mohlo podařit ukrást titul. Protože Jack žije v přesvědčení, že je ženatý s Dámou s kaméliemi, dosadí Charles do hry Grace Kellyovou a ta ji úspěšně hraje. Ačkoli Jack stráví svatební noc ježděním na jednokolce, Grace otěhotní. Právě když má porodit, Jackův ošetřující lékař přistoupí k šokové terapii a konfrontuje ho s jiným pacientem, který sám sebe také pokládá za Ježíše, Boha elektřiny. V reakci na toto setkání Jack zdánlivě znovu přijímá svou skutečnou identitu. Jeho choroba postoupila na vyšší úroveň, dokáže se přetvařovat. Chová se normálně, ale ve skutečnosti je přesvědčen, že se stal starozákonním Bohem pomsty a Jackem Rozparovačem.

Strýc Charles trvá na přezkoumání Jackovy přičetnosti, ale doktor loajální ke kolegovi z Eatonu shledá Jacka zcela zdravým. Charlesova žena se jej pokusí svést, ale Jack ji v návalu vzteku ve své nové nenávisti k ženám zabije a vinu umně svede na starého sluhu Tuckera. Jack nastoupí na své místo ve Sněmovně lordů a uvede se plamenným projevem o tělesných trestech a trestu smrti, za což je mohutně oslavován (zatímco když jako Ježíš kázal lásku, byl pro všechny šílencem). Grace vyzná Jackovi lásku a ten ji za to zabije.

Neil Smith (Velká Británie)
REUNION (RODINNÉ SETKÁNÍ)

1 m, 1 ž
aktovka

George a Jude jsou starší pár, který se vypořádává s tragickou minulostí. Každý rok zvou na návštěvu svou dceru a devítiletou vnučku a snaží se držet rodinu pohromadě. Každý rok v létě uspořádají zahradní grilování, stejné, jako když bylo jejich dceři devět. George upírá pohled na grilované maso, Jude připravuje salát a pije pouze v tento den. Ukáže se, že se jejich kočičí mazlíček utopil ve vodní nádrži, do toho se již blíží příjezd návštěvy.

Dvojice rekonstruuje svou minulost, snaží se celé roky vyrovnat se zármutkem a postavit se tváří v tvář minulosti a v závěru pak o znovusjednocení své rodiny.

Mike Sage (USA)
WHISKEY & SUGAR (WHISKEY A CUKR)

2 ž
komedie

Dvě ženy v nejlepších letech se setkají na pohřbu. Jedna je dcerou zemřelé, druhá její nejlepší přítelkyně. Obě ženy se ještě nikdy neviděly. Vracejí se v čase a vyměňují si vzpomínky. Ty si velmi odporují a rozvíjí se komediální hádka o pravý charakter zemřelé a o tom, jak moc byla každá z žen v jejím životě důležitá. Situace se u urny s popelem přiostrší a dojde k nedobrovolně komickému a překvapivému finále, v němž se obě žárlivé sokyně navzájem usmíjí a nezbyde nic než popel.

Chris Dunkley (Velká Británie)
SMALLHOLDING (MALOSTATEK)

1 m, 1 ž

Zamilovaní mladí manželé Jen a Andy stojí na prahu nového života. Stěhují se do zanedbané vesnické chalupy, jejíž stav, upadající ze špatného v ještě horší, odráží jejich neschopnost naplnit předsevzetí a ztrátu nadějí. Manželé se na začátku jeví jako sympatičtí neumětelé, kteří jsou ale plně odhodláni prosadit se jako farmáři. Andyho nadšení je sice přehnané, velkohubé a zřejmě utopické, ale to se vzápětí vysvětlí tím, že nedávno skoncoval s drogovou závislostí.

Čím víc Andy básní o velkolepé budoucnosti, tím méně toho dělá. Jen mu svěří peníze na sadbu, ale on je utratí jinak. Když Jen objeví krvavý kravský roh, o kterém Andy prohlásí, že je ho třeba zasadit do půdy, aby do ní proudila kosmická energie, je už vcelku jasné, že jeho úsudek znovu zakalily drogy. Jen udělá scénu a chce Andyho vyhodit, ten se však nedá. Navíc je mistr citového vydírání a sebelítosti, které Jen neumí čelit. Dopadne to tak, že ho sama, zklamaná a vyčerpaná, požádá, ať se s ní podělí o dávku. Tou dobou už víme, že závislí byli oba a dokonce měli dítě, které jim muselo být odebráno. Stejně jako poprvé, i teď Jen podléhá Andyho vlivu. Sobě Andy dokáže závislost omluvit, ale Jen, která pochází z dobré rodiny, vždy měla všeho dostatek a nebyla vystavena životním ústrkům, na ni podle něj nemá právo.

Půda leží ladem, Andy čas o času něco ukradne, dům dál chátrá. Manželé žijí úplně mimo realitu. Už není jasné, co je fakt a co jejich fantazie. Např. se snaží za pět minut uvařit neexistující kuře v nefungující troubě. Peníze úplně dojdou. Dávky je třeba, a proto Andy svou ženu postoupí dealerovi. Tahle událost Jen zlomí a znamená konec jednoho životního období. V poslední scéně se Jen a Andy ještě jednou setkávají. Jejich manželství se rozpadlo, ale Jen už má zpět ve svojí péči dceru a i Andy se léčí. Poslední věta dialogu shrnuje celou jejich, tedy především Andyho, zkušenost: „Když se díváš špatným směrem, mnoha věcí si nevšimneš.“

Kenneth Lonergan (USA)

THIS IS OUR YOUTH (TO JE NAŠE MLÁDÍ)

2 m, 1 ž

K. Lonergan měl, podle vlastních slov, jednou sen, ve kterém se ocitl o deset zpátky, ve svém tehdejší bytě. Jeho já se rozdělilo na dvě postavy, každá z nich představovala část jeho osobnosti, jedna se chovala nadřazeně a tu druhou mírně šikanovala. Inspirován touto situací napsal autor hru o třech postavách, k dvojici sotva dvacetiletých mužů přidal ještě pohlednou, zmatenou a nevyzrálou dívku.

Dennis má to štěstí, že za něj otec uprostřed New Yorku platí byt. Rodinné vztahy nejsou sice nejlepší, ale peníze nikdy nebyly problém. Totéž platí pro jeho kámoše Warrena, ovšem ten vlastní bydlení nemá, navíc ho otec zrovna vyhodil z domu. Oplátkou mu Warren z tajné skrýše sebral 25000 dolarů. Dennis je ten hezčí, bystřejší, podnikavější, oslnivější (a oslněný sám sebou) a dává to Warrenovi pořádně sežrat. Warren sice nemá takové úspěchy u žen, podobně jako Dennis se bezúčelně poflakuje a žije od jednoho jointu ke druhému, ale aspoň netrpí falešnými představami o své výjimečnosti a uvědomuje si, že časoprostor existuje i mimo jeho bytost.

Warren zde hledá dočasné útočiště. Dennis se sice bojí goril Warrenova otce, ale touha nakoupit za část peněz kokain (pozvat holky a něco si užít a zbytek se ziskem prodat) je silnější a nechá u sebe Warrena přespat. Peníze, drogy, sex, to jsou meze, za které oba mladí muži v daném okamžiku nedohlédnou. Dennis podle plánu nakoupí, ale Warren kokain rozsype, čímž se peníze obrátí doslova v prach. Na druhou stranu zaskóruje u Jessiky, která se mu dávno líbí (ale stojí ho to balík). Ovšem Jessika trpí výčitkami svědomí, paralyzující nejistotou a strachem z matky, takže z možného vztahu nic nebude. Dennis se dozví, že jeho dodavatel se předávkoval; smrt je úplně mimo jeho možnosti chápání a komentuje ji nekonečným neorganizovaným monologem. Dennisův úkryt je prozrazen a mladík se vrací domů, nic se nezměnilo.

Hra v roce 1996 skvěle odstartovala autorovu kariéru (premiéra v Intar Theatre v New Yorku v roce 1996), uspěla na off-Broadwayi a obletěla svět, zažila několik návratů, naposledy na Broadway v roce 2014, v obsazení mj. s Kieranem Culkinem. Autor nejprve pokračoval v divadelní práci, pak ale přesešel na film, ve kterém dosáhl zatím svého největšího úspěchu, nominaci na Oscara za scénář filmu *Gangy New Yorku* (2002).

Německy psaná dramatika

Roland Schimmelpfennig (Německo)

DER GROßE FEUER (POŽÁR)

4 m, 4 ž (či variabilní obsazení)

poetické drama

Poetický, obrazný jazyk, typický pro Schimmelpfennigovy hry, vypráví hlasem vypravěče téměř pohádkový příběh o dvou vesnicích rozdělených mostkem přes potok, kde přes počáteční vzájemnou solidaritu začne vládnout sociální chlad a vzájemná nevráživost obou vesnic. Jednu totiž stíhají katastrofy (horka, povodeň, nemoci), zatímco té druhé se neštěstí vyhýbá. A tak zatímco se obě vesnice lidsky oddalují a šťastnější vesnice u vody postaví vysoký plot s ostnatým drátem, aby k nim obyvatelé pohromami stíhané vsi nemohli, stává se z potoka široká řeka, až se nakonec zřítí i jediná spojnice mezi dříve spřátelenými vesnicemi, dřevěný most. Do pohromami zmítané vesnice nakonec dorazí i velký požár a vesničané se coby uprchlíci ocitnou v noci na jedné záchranné lodi v domnění, že ráno dorazí na druhý břeh, do druhé vesnice. Po rozednění však zjistí, že z původně potůčku a poté řeky se stalo moře, uprostřed něhož osamoceni stojí a nedohlédnou žádného břehu...

Pohádkový, téměř archetypální příběh vypráví mj. o bezmoci, z níž se stává obecná zkušenost, jde o poetické podobenství o požehnaném i proklatém životě a rovněž o aktuálním uprchlictví.

Hra byla uvedena v Nationaltheater Mannheim v lednu 2017.

Hra se v současnosti překládá.

Anne Lepper (Německo)

MÄDCHEN IN NOT (DÍVKA V NESNÁZÍCH)

3 m, 3 ž, sbor

Obdivuhodně tvrdošijně hledají autorčiny postavy aspoň trochu štěstí a smysl života. Hlavní postava Baby řeší otázky, s kým by měla sdílet svůj život. Má muže i milence, takže je z hlediska dnešního stavu partnerství ideálně zajištěna. Jenže stále v ní hlodá vůle hledat něco lepšího a to má pro ni fatální následky.

Pravý chlap totiž dle Baby nakonec neexistuje. Šťastný život slibuje pouze jeho figurína, žena se pak cítí svobodná a sebevědomá. Ačkoli není jednoduché najít vhodnou figurínu, jež by odpovídala heterosexuálním nárokům a již by si mohla dovolit, nakonec se dílo podaří. Za závistivého pohledu kamarádky Dolly tedy Baby začíná nový život, jenž nabízí hodinové oblékání a svlékání figuríny, monology, jimž nikdo neodporuje, a autonomní sexualitu.

Jenže Baby dojde k závěru, že štěstí dosáhne pouze se dvěma figurínami, pořídí si ještě jednu a vyrazí s nimi do Itálie. Manžel-figurína se ale chová stejně jako milenec-figurína, a tak dojde Baby k závěru, že nejlepší jsou asi skuteční muži. Nebo jen manžel a milenec zosnovali intriku a tváří se jako figuríny? Že by šlo o spiknutí přátel a kamarádsko-démonického figurínáře Durana-Durana?

Autorka dál rozvíjí motivy svých předešlých her, jde o hledání lepšího života, boj jedince proti systému, vůli začít znovu, kterou oslabuje stagnace reality. Trpká komedie je však také přívětivá a zábavná a hlavní postava vlastně sympatická

Hra byla uvedena v květnu v Nationaltheater Mannheim a patřila mezi finalisty přehlídky nejlepších německojazyčných inscenací v Mülheimu 2017.

Hra se v současnosti překládá.

Lutz Hübner (Německo)

WILLKOMMEN (VÍTEJTE)

3 m, 3 ž

komedie

Pětice lidí do čtyřiceti let věku bydlí ve společném bytě. Benny má pro ostatní novinku – chce vyrazit za prací do USA a po dobu své nepřítomnosti chce svůj pokoj dát k dispozici uprchlíkovi. Fotografka Sofie je nadšená, neboť by měla objekt pro svůj dokumentární projekt. Doro je naopak proti, nemá už ve svém věku chuť dělat doma sociální experimenty a sblížovat se s cizími světy. Jonas s rozhodnutím vyčkává, jak dopadne jeho přijetí do banky. A mazánek spolubydlících Anna je těhotná a ráda by si nastěhovala otce svého dítěte. Otcem je uprchlík - sympatický sociální pracovník Ahmed, který se nevybíravě vyjadřuje k Arabům a dobromyslným lidem...

Jak máme nastaveny hranice tolerance? Jsme skutečně ochotni někomu pomoci, za cenu redukce svého pohodlí? V městském obýváku se tak odbývá diskuze o obecných otázkách, životné postavy a vtipné ostré repliky patří k arzenálu Lutze Hübnera (např. *Úča musí pryč!*), jednoho z nejvíce uváděných současných dramatiků, jehož hry jsou k vidění po celém světě a některé byly i zfilmovány.

Premiéra proběhla v únoru 2017 v Düsseldorfu.

2 x Werner Schwab (Rakousko)

DER REIZENDE REIGEN (RAJCOVNÍ REJ)

5 m, 5 ž / možné zdvojení rolí

groteska

Deset postav se postupně ve dvou propadá do deseti dialogů v deseti dekoracích - volně dle „klasické komedie *Rej rajcovního pana Arthura Schnitzlera*“. Prostitutka s úředníkem, poté úředník s kadeřnicí, poté kadeřnice s panem domácím – až nakonec poslanec s prostitutkou. Předepsány jsou odšroubovatelné mužské pohlavní orgány a vyměnitelné ženské pohlavní orgány.

Hru uvedlo v březnu 1996 divadlo Schauspielhaus v Curychu.

ESKALATION ORDINÄR (ODHROUBLÉ VYOSTŘENÍ)

4 m, 2 ž

škrťící fraška o 7 afektech

„Ještě víc hořčice. Prdněte mi tam ještě víc ostrý hořčice.“

Nezaměstnaný Helmut Brennwert se u stánku posilňuje na přijímací pohovor v pojišťovně. Snoubenka mu vyhrožuje, že ho opustí, pokud si práci nesežene. A zrovna člověk, u něhož má pohovor probíhat, náhodou potřísni Brennwertovi jediný dobrý oblek hořčicí. Brennwertův úpadek, který začal již dávno, přechází v razantní pád - urážka střídá urážku, na Brennwerta dopadají nadávky, kopance, je ponižován, znásilňován a degradován na psa. Stává se čunětem a rohožkou, na niž si zhrocený dav vybíjí svou agresivitu. Jen jednu chvíli si vydobyde vážnost, to když brojí proti reaktivitě německého dubového lesa, čímž boduje i u staršího manželského páru, jenž si jinak užívá jeho strmý pád. Jeho sláva má však krátké trvání: „Už jsem zase bez práce a sám. Snad neexistuje žádný věčný život, snad neexistuje žádná věčná nezaměstnanost.“ Helmut Brennwert se pokouší naposledy dokázat svou cenu a zapálí se...

Charakteristická vykloubená a vulgární „švabština“ tentokrát vyznívá dojemnějším a smířlivějším tónem. Co však hra diagnostikuje, smířlivé není – nezaměstnanost je bobtnající neštěstí ve světě, jenž lpí na hledání užitku jednotlivce.

Hra byla uvedena v březnu 1995 v hamburském Deutsches Schauspielhaus.

Gerhart Hauptmann (Německo)

DER BIBERPELZ (BOBŘÍ KOŽICH)

8 m, 4 ž, dítě

zlodějská komedie

Zima 1880, vesnice kdesi u Berlína: prادلena Wolffová je pevně rozhodnuta, že přinese sobě a své rodině blahobyť. Aby zlepšila rodinný příjem, nejsou jí proti srsti ani drobné krádeže a malé podrazy. Pro své pletichy snadno získá i flegmatického manžela a dvě předčasně vyspělé dcery. Neřeší špatné svědomí, protože oběti jsou bohatí lidé a musí se „bohatým brát a chudým dávat“. Takže je na saně naloženo dříví na otop, které patří rentiérovi Krügerovi a které nechala z lenosti ležet její dcera přes noc venku. Za nejasných okolností zmizí ovšem i Krügerův kožich. Takže lodník Wulkow, který od Wolffové občas kupuje upytlačenou zvěřinu, chodí v novém kabátě. Místní radní, samolibý baron von Wehrhahn, chce zajistit pořádek a krádež objasnit. Myslí si, že má mnoho známých, avšak Wolffová má dobré konexe a tahá ho za nos. Podaří se jí znemožnit baronova špicla Motese, které ho má stále v patách. Ona sama zůstane až do konce bez stínu podezření.

Autor vycházel z postavček svého rodiště, vísky Erkner. Hra byla uvedena v Deutsches Theater Berlin v září 1893, velkého úspěchu se dočkala zejména inscenace Wiener Deutschen Volkstheater v roce 1897 a od roku 1950 je nejvíce uváděnou Hauptmannovou hrou. Hlavní postava „Matka Wolffová“ a její vlastní definice sociální spravedlnosti působí sympaticky např. neúnavným úsilím o společenský vzestup

– autor napsal volné pokračování hry *Der rote Hahn* (Rudý kohout, 1901).
Chystáme nový překlad.

Rebekka Kricheldorf (Německo)

DAS BLAUE LICHT (MODRÉ SVĚTLO)

3 m, 3 ž (premiéra 2 m, 2 ž)

volně podle pohádky bratří Grimmů

Chmurná pohádka vypráví o vojákově, který se vrací zpět do vlasti a král ho nevděčně přivítá, aniž by mu za jeho služby poděkoval. Uražený a pomstychtivý voják odchází do lesa, kde narazí na chatrč se stařenou, ta ho poté uvězní do hluboké studny, kde voják nelezne tajemné modré světlo, jímž přivolá mužíčka s velkou mocí, pomocí něhož se králi nemilosrdně pomstí a drsně tak získá celé království i princeznu.

Toto archetypální vyprávění o temných zákoutích lidské duše autorka rozvedla do příběhu o hrdinovi, který se k dobru dobere jinak než hrdinové jako Batman či Spiderman – ti se k němu dopracují svými traumaty, zatímco voják bratří Grimmů se zdá být vůči neurózám, komplexům a úzkostem imunní. Je to však skutečně tak? Nebo jen nahlíží a klesá hlouběji do své vnitřní studny a všechna pomstěná příkoří jsou výsledkem jeho podvědomých traumat a podrážděnosti, jeho vnitřního mužíčka, psychotického démona?

Adaptace byla uvedena v únoru 2017 ve Staatstheater Kassel.

Anja Hilling (Německo)

MASSIVER KUSS (MOHUTNÝ POLIBEK)

1 m, 1 ž

Muž a žena, v tomto případě Camille Claudelová (sochařka a sestra básníka Paula Claudela, jež strávila posledních třicet let svého života v blázinci) a sochař Auguste Rodin. U něj od roku 1884 pracovala a stala se jeho zdrojem inspirace, modelkou, důvěrnou přítelkyní a milenkou. Nikdy nežila s Rodinem společně, neboť ten nebyl ochoten ukončit dvacetiletý vztah s Rose Beuretovou.

Mezi oběma umělci ční kámen, který modelují, ničí, obnovují. Proces přenášení přírody do nějaké formy je brutální, je to boj s materiálem, protivníkem, společností i vlastní vůlí: ovládat něco a tím ovládat lépe i sebe. Dva lidé, kteří pracují každý za sebe, ale které spojuje matérie, jsou to vzájemní obdivovatelé i rivalové, poddaní svých rukou.

Autorka napsala hru o neobvyklém vztahu dvou umělců, obecně ale i o tvořivé práci a s ní spojeném trápení, kráse, nouzi, tajemství. Postavy jsou uvězněny mezi tím, co bylo, a tím, co je, ve své práci a intimitě, mezi elegancí a každodenností, mezi uhlazeností a chaosem. Nadání, zakázky, žádný klid, vyčerpání - akt za aktem a kamen za kamenem autorka odkrývá nestabilní svět těchto dvou známých umělců.

Autorka napsala hru na zakázku divadla Theater Bonn, kde byla uvedena v září 2016.

Justine del Corte (Německo)

SEX

2 m, 2 ž (16 postav), 1 labuť

Autorka využívá téma sexu k zobrazení panoramatu sexuality. Na scéně se vystřídá 16 postav v 10 různých příbězích, v nichž jsou však jejich osudy provázány či ukázány s časovým posunem. Jakoby šlo ve všech scénách o starozákonní přikázání – potrestané za hřích jsou mladé i starší páry, přicházejí sblížení a následující odlučky a odmítnutí, touha, potěšení, deziluze i hnus, archetypy sexu, jeho původ i prvotnost. A nad tím vším visí metafora vody, postavy jsou nesené vlnami touhy a noří se do jemnosti mokrého živlu, vlhké se stává symbolem. Z žen se stávají vodní panny, z milenců labuť, děti se vyšplouchají z břich

svých matek a plození je doprovázeno asociacemi moře...

Autorka jihoamerického původu se s tématem sexuality vypořádává s využitím široké škály mezilidských vztahů, poeticky, současně ale i sarkasticky, když připomíná veškerou absurditu a mnohdy i brutalitu vzletů a pádů mezilidských sblížení.

Hra patřila v roce 2007 mezi čtyři hry pozvané na soutěžní přehlídku Hamburger Autorentheatertagen v divadle Thalia Theater Hamburg. Premiéru měla v říjnu 2008 v Schauspielhaus am Pfauen v Curychu v režii Matthiase Hartmanna.

Christoph Jilo (Rakousko)

KELLNER, KOCH UND KÜCHENMÄDCHEN (ČÍŠNÍK, KUCHAŘ A POMOCNÁ SÍLA)

2 m, 1 ž

černá komedie

Kuchař je božský génius, číšník neprůhledný intrikán a menu jejich exkluzivní restaurace je ztvárněno jako dvanáct hrdinských činů Herkulových. Všechno to vypadá na podezřelý obchodní model a postupně se odkrývá temné tajemství, jež oba bratry spojuje. Přijetí pomocné síly vše zkomplikuje a mladá žena začne ohrožovat osudové spojení mužů. Číšník navrhne kuchaři připravit pokrm z masa této dívky...

Rozmanitá hra jedné restaurační kuchyně, jež spojuje virtuózní kuchařské umění s řeckou mytologií a ústí do traumatizujících preludů dvou bývalých uprchlických dětí, emoce a erotické pozadí, extrémní citové výlevy, to všechno jako výtečný pokrm pro trojici herců. Použité recepty jsou použitelné i v domácnostech...

Jens Roselt (Německo)

DREIER (TROJKA)

2 m, 1 ž

Černá ironická komedie o partnerském trojúhelníku. Hned na začátku sledujeme milence v posteli (on je zdánlivě nejlepší kamarád manžela) a již zde se neúmyslně a podvědomě začínají hromadit zraňující slova vůči tomu druhému – nejde ani tak o zbraně, jako spíš o připínáčky. Cynicky a v malém formátu, stejně jako erotická konstelace, do níž se ti dva dostali.

Když v tom stojí za dveřmi manžel a zdá se, že výhybka ke vztahovému dramatu je nastavena. Ovšem tyto momenty splasknou jako bublina – pózy a situace se přehrávají jako na divadle a přehodnocují se. Začíná trýznivá fraška, v níž nikdo nechce připustit svou slabinu a opustit svou pozici.

Postavy se snaží polovičatě změnit svůj průměrný sterilní svět bez lesku na milostné melodrama. Jenže k tomu jim chybí to nejdůležitější: žárlivost, osudovou lásku, nenávist a přátelství už tito laičtí představitelé vlastních životů zanechali dávno v minulosti.

Hra si ironicky pohrává se žánrem veselohry a vyrůstá z ní „postdramatická“ komedie, hořký pohled do bezútěšného světa citů městské střední třídy.

Jízlivá komedie byla uvedena v červenci 2002 v Staatstheater Stuttgart.

Esther Vilar (Německo)

DIE STRATEGIE DER SCHMETERLINGE (STRATEGIE MOTÝLŮ)

2 ž

komorní drama

Nacházíme se v Buenos Aires, na nábřeží řeky. Ariana byla milenkou o 30 let staršího Carlose, jenž pocházel z chudých poměrů. Když byl za nejasných okolností zavražděn, kontaktuje Ariana jeho manželku Eve, aby se dozvěděla pravdu o jeho životě přímo od své rivalky. Vraždkyně Eve padne do pasti, zabije však Arianu podle jejího plánu, jak si ona představovala vraždu, a musí žít dál, obtížena dvojitou vraždou...

A další jazyky...

Ilja Pfeijffer (Nizozemí)

**DESIGN FOR AN EVEN BETTER LIFE / BLAUWDruk VOOR EEN NOG BETER LEVEN
(KONCEPCE JEŠTĚ LEPŠÍHO ŽIVOTA)**

3 m, 2 ž

hořká komedie

Vrstevnatá a znepokojivá moderní komedie o životních změnách, k nimž se musíme postavit čelem. Pár (fotografka Hilde a malíř Otto) se svým přítelem (režisér Leo), jeho bratrem (ředitel v bance Ernst) a jejich matkou, herečkou Mathildou lavírují mezi snem o svobodě a touhou vést normální život, mezi odvahou něco chtít a strachem něco změnit, mezi reflektory na jevišti a smutkem.

Děj se odehrává střídavě v rozmezí jednoho roku v ateliéru Hilde a Otty, v apartmánu Lea v Los Angeles a apartmánu Ernsta v New Yorku.

Hru byla uvedena v roce 2016 v Nizozemském národním divadle. Autor (1968) je mj. experimentální básník, esejista, autor článků a povídek. Tato sžíravá komedie se setkala s pozitivním kritickým i diváckým ohlasem.

Máme k dispozici anglický překlad.

Kristian Hallberg (Švédsko)

VARIATION (VARIACE)

3 m, 3 ž (variabilní, možnost zdvojení)

tragikomedie

Hrdina hry, označený jen jako „K“, má nějaký divný pocit z doby, z malého domácího rasismu a další spousty hloupostí, které lidi jen tak bezmyšlenkovitě vypouštějí z úst a klávesnic. Svého šestiletého syna se snaží vychovat tak, aby té celkové náladě nepodléhal, a sám se snaží angažovat ve prospěch tolerantnější, pozitivněji smýšlející společnosti. Když jeho syn ve školce s rasistickým podtextem urazí svého spolužáka Rašída, obrátí otec svůj vztek vůči své matce, která si ani před vnukem nikdy pozor na jazyk moc nedávala - je to ale opravdu řešení? Co si počít ve světě, se kterým nesouhlasíme?

Svižnými, úspornými dialogy psaná tragikomedie o životě v současnosti, o výchově, pokrytectví, xenofobii, iluzích, cukroví a Legolandu otevírá vážná témata s vtípem a bez klišé. Pozoruhodný současný text, který by mohl rezonovat i v českém prostředí.

LISTY Z AURA - PONTU

1/2017

© Aura - Pont s.r.o., Praha 2017
Redakčně připravil Michal Kotrouš.

Spolupracovali:

Alena Bjačková, Marta Ljubková, Petra Marková, Anna Pýchová, Jitka Sloupová, Klára Vajnerová, Adéla Vondráková, Michal Zahálka.